EVROPSKÁ
KOMISE

V Bruselu dne 30.6.2016
COM(2016) 434 final

2016/0198 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

SOUVISLOSTI NÁVRHU

Stávající vzor povolení k pobytu má svůj původ ve společné akci Rady (97/11/SVV), která byla přijata v roce 1997. V roce 2009 se členské státy domnívaly, že je vzhledem k sofistikovanějším padělkům třeba vypracovat nový návrh povolení k pobytu, a rozhodly se zavést v povoleních k pobytu modernější bezpečnostní prvky, aby zvýšily úroveň jejich zabezpečení.

Nařízení (ES) č. 1030/2002, naposledy pozměněné nařízením (ES) č. 380/2008, stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí. Vzhledem k zavedení biometrických prvků (zobrazení obličeje a otisků prstů) bylo od povolení k pobytu v podobě štítku upuštěno a od 20. května 2011 jsou povoleny pouze karty. V průběhu jednání týkajících se změny nařízení z roku 2008, která zavedla v povolení k pobytu biometrické identifikátory ve formě bezkontaktních čipů, některé členské státy vyjádřily přání, aby bylo možné mít v povolení kontaktní čip pro účely vnitrostátního použití v rámci služeb elektronické veřejné správy. Toto přání bylo akceptováno, neboť se jednalo o volitelné použití dalších (vnitrostátních) bezpečnostních prvků.

Povolení k pobytu ve formě karty se rovněž používá v případě povolení pro malý pohraniční styk a v případě zvláštních povolení vydávaných podle právních předpisů EU o legální migraci[1].

Jednotnost versus vnitrostátní bezpečnostní prvky

Komise se kloní k názoru, že by povolení k pobytu měla mít stejně jako vízové štítky jednotný vzor. To by znamenalo, že by všechny členské státy měly stejnou kartu, vzor i bezpečnostní prvky. S ohledem na technický vývoj dosažený v některých členských státech v oblasti elektronické veřejné správy však bylo považováno za vhodné umožnit přidání kontaktního čipu pro účely elektronické veřejné správy v případě těch členských států, které si přály poskytnout státním příslušníkům třetích zemí stejné výhody jako svým vlastním občanům, ačkoli by tato možnost vedla k určité „nejednotnosti“ na úrovni formátu.

V této souvislosti byla do přílohy I bodu 2 písm. h) nařízení přidána tato věta:

---

[1] Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva (Úř. věst. L 405, 30.12.2006, s. 1); směrnice Rady 2003/86/ES ze dne 22. září 2003 o právu na sloučení rodiny (Úř. věst. L 251, 3.10.2003, s. 12); směrnice Rady 2003/109/ES ze dne 25. listopadu 2003 o právním postavení státních příslušníků třetích zemí, kteří jsou dlouhodobě pobývajícími rezidenty (Úř. věst. L 16, 23.1.2004, s. 44); směrnice Rady 2004/114/ES ze dne 13. prosince 2004 o podmínkách přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem studia, výměnných pobytů žáků, neplacené odborné přípravy nebo dobrovolné služby (Úř. věst. L 375, 23.12.2004, s. 12); směrnice Rady 2005/71/ES ze dne 12. října 2005 o zvláštním postupu pro přijímání státních příslušníků třetích zemí pro účely vědeckého výzkumu (Úř. věst. L 289, 3.11.2005, s. 15); směrnice Rady 2009/50/ES ze dne 25. května 2009 o podmínkách pro vstup a pobyt státních příslušníků třetích zemí za účelem výkonu zaměstnání vyžadujícího vysokou kvalifikaci (Úř. věst. L 155, 18.6.2009, s. 17); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2011/98/EU ze dne 13. prosince 2011 o jednotném postupu vyřizování žádostí o jednotné povolení k pobytu a práci na území členského státu pro státní příslušníky třetích zemí a o společném souboru práv pracovníků ze třetích zemí oprávněně pobývajících v některém členském státě (Úř. věst. L 343, 23.12.2011, s. 1); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/36/EU ze dne 26. února 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí za účelem zaměstnání jako sezónní pracovníci (Úř. věst. L 94, 28.3.2014, s. 375); směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/66/EU ze dne 15. května 2014 o podmínkách vstupu a pobytu státních příslušníků třetích zemí na základě převedení v rámci společnosti (Úř. věst. L 157, 27.5.2014, s. 1).

„Členské státy mohou rovněž doplnit další vnitrostátní bezpečnostní prvky, pokud jsou tyto prvky uvedeny v seznamu stanoveném podle čl. 2 odst. 1 písm. f) tohoto nařízení a pokud odpovídají jednotnému vzhledu následujících vzorů a nesnižují účinnost jednotných bezpečnostních prvků.“

Seznam byl následně zaveden rozhodnutím Komise C (2009) 3770 ze dne 20. května 2009. Obsahoval další bezpečnostní prvky, které si členské státy případně mohou zvolit.

Výběr dalších volitelných bezpečnostních prvků, jejich používání a výklad technických podmínek, které s ohledem na technický vývoj již nejsou dostatečně konkrétní, vedly k tomu, že se kvalita a vzhled povolení k pobytu v členských státech značně lišily.

Práce na novém vzoru a bezpečnostních prvcích započaly v roce 2010, kdy byla za účelem práce na tomto tématu zřízena podskupina výboru zřízeného podle článku 6 nařízení (ES) č. 1683/95 (dále jen „výbor zřízený podle článku 6“).

Pro Komisi tento „nový start“ představoval též příležitost prozkoumat možnost zavedení jednotného a harmonizovaného vzoru, a zajistit tak, aby všechna povolení k pobytu poskytovala stejnou nejvyšší možnou úroveň zabezpečení. To by pohraniční stráži a dalším úředníkům umožnilo povolení k pobytu rozpoznat na první pohled.

Nicméně jak je vysvětleno v bodě 3 níže, během konzultací se zúčastněnými stranami vyšlo najevo, že zcela harmonizovaný přístup by pro některé členské státy byl velmi finančně náročný. Kompromisem bylo zachovat seznam nejmodernějších dalších bezpečnostních prvků, kterými by v případě potřeby jednotný vzor mohl být doplněn.

Jedním z hlavních důvodů pro tento přístup je, že technické podmínky přijaté v roce 2009 požadují, aby byla karta vyrobena z plastového materiálu (jako kreditní karty). V technických podmínkách se ale nestanoví, který plastový materiál se má použít. Na trhu existuje řada typů plastových materiálů, přičemž nejvhodnější je polykarbonát. V současné době mají všechny karty vícevrstvou strukturu z různých plastových materiálů, ačkoli nejpoužívanější je polykarbonát. Rovněž se liší technologie výroby konkrétních plastových materiálů v jednotlivých členských státech. Skutečnost, že se k výrobě karet používá řada technik, znamená, že ne všechny navrhované bezpečnostní prvky lze přizpůsobit. Vzhledem k tomu, že by nové povolení k pobytu mělo být nákladově neutrální, nebylo možné přistoupit k plné harmonizaci.

Členské státy, které si přejí nadále využívat volitelné bezpečnostní prvky, byly připraveny tyto prvky omezit na minimum a v technických podmínkách specifikovat technologie, jež mají být použity, jejich umístění i velikost. Tyto technické podmínky by byly předmětem budoucího prováděcího rozhodnutí Komise.

2. PRÁVNÍ ZÁKLAD, SUBSIDIARITA A PROPORCIONALITA

• Právní základ

Právním základem je článek 79 Smlouvy o fungování Evropské unie, a zejména jeho odst. 2 písm. a), neboť stanoví „podmínky vstupu a pobytu a pravidla, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají dlouhodobá povolení k pobytu...“ (bývalý čl. 63 bod 3 písm. a) Smlouvy o založení Evropského společenství).

Proč není navrhováno přepracované znění?

V zásadě platí, že třetí podstatná změna by měla být důvodem pro přepracované znění.

V tomto případě však existují argumenty pro odchylku od tohoto pravidla. Hlavní změny se budou týkat prováděcího rozhodnutí Komise, které stanoví utajované technické podmínky pro

výrobu nového povolení k pobytu. Normativní část navrhovaného nařízení není podstatně měněna, nahrazuje se pouze jeho příloha, kde je vyobrazen nový vzor. Je potřeba rychlý legislativní postup, neboť podvodníci mají náskok a povolení k pobytu musí být více chráněno proti padělání. Kromě toho má toto nařízení na rozdíl od jiných právních předpisů v oblasti vízové politiky, jako je vízový kodex, pro širší veřejnost jen omezený význam.

- **Subsidiarita (v případě nevýlučné pravomoci)**

Podle čl. 79 odst. 2 písm. a) SFEU mají Evropský parlament a Rada pravomoc přijímat opatření týkající se „pravidel, podle nichž členské státy udělují dlouhodobá víza a vydávají dlouhodobá povolení k pobytu“.

Současný návrh zůstává v mezích těchto ustanovení Smlouvy a nemění oblast působnosti právních předpisů Unie.

Cílem tohoto návrhu je zabezpečit a dále zlepšit jednotný vzor povolení k pobytu s ohledem na to, jak se vyvíjejí podvodné aktivity. Tohoto cíle nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, jelikož vzor musí být jednotný a jelikož změnu stávajícího aktu Unie může provést pouze Unie.

- **Proporcionalita**

Podle čl. 5 odst. 4 Smlouvy o Evropské unii nesmí obsah ani forma činnosti Unie překročit rámec toho, co je nezbytné pro dosažení cílů Smluv. Forma zvolená pro toto opatření musí umožnit, aby návrh dosáhl daného cíle a opatření mohlo být provedeno co nejúčinněji.

Jednotný vzor povolení k pobytu byl zaveden nařízením, aby bylo zajištěno, že bude ve všech státech používán stejně. Tento návrh mění uvedené nařízení, a musí mít proto podobu nařízení. Pokud jde o obsah, tato iniciativa stávající nařízení pouze vylepšuje. Její snahou je dosáhnout cíle politiky, jímž je boj proti nelegální migraci znesnadněním padělání nebo pozměňování dokladů. Návrh je tedy v souladu se zásadou proporcionality.

3. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI

- **Konzultace se zúčastněnými stranami a sběr a využití odborných znalostí**

Podskupina výboru zřízeného podle článku 6 vypracovala dokument obsahující veškerá požadovaná zlepšení, která by v novém vzoru mohla být zahrnuta. Členské státy se dohodly, že kontaktují své dodavatele a že předloží návrhy. Poté si zvolily upřednostňovaný návrh a společné bezpečnostní prvky, které měly být zahrnuty v novém povolení k pobytu. Jedním z požadavků bylo, aby s novým vzorem nebyly spojeny finanční náklady.

Během diskusí vyšlo najevo, že členské státy nejsou nakloněny myšlence zcela harmonizovaného dokumentu. Trvaly na tom, aby byl zachován seznam „aktualizovaných“ dalších bezpečnostních prvků, kterými by v případě potřeby jednotný vzor mohl být doplněn. Vzhledem k tomu, že mají členské státy zavedeny rozdílné výrobní postupy, nepřály si měnit systémy, ale upřednostňovaly zachování společné „jednotné“ karty s vyšší úrovní zabezpečení a aktualizovaného seznamu volitelných (vnitrostátních) bezpečnostních prvků. Pod pojem jednotnost byl zahrnován pouze jednotný vzor a některé standardní bezpečnostní prvky, které mohly být doplněny volitelnými vnitrostátními bezpečnostními prvky.

Vzhledem k nákladům, které by některým členským státům vznikly, bylo přijato kompromisní řešení. To spočívalo v zachování možnosti dalších volitelných bezpečnostních prvků, avšak s omezením jejich seznamu na nezbytné minimum podle dopadu bezpečnostních prvků na jednotnost vzhledu, a to zejména na přední straně. Navíc by se zpřísnily technické podmínky (použitý materiál a technologie, umístění a velikost prvků apod.), aby již nebyl možný jejich

odlišný výklad. Tím by se harmonizoval vzhled karty, což je důležité z důvodů jednotnosti a jejího rozpoznávání pohraniční stráží.

Komplexní seznam volitelných bezpečnostních prvků bude obsažen v příloze obsahující technické podmínky přijaté Komisí podle článku 7 tohoto nařízení. Obrázek v příloze tohoto nařízení se tudíž může v případě zadní strany povolení k pobytu lehce lišit podle toho, jaké volitelné prvky jednotlivé členské státy používají.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Navrhovaná změna nemá pro rozpočet EU žádné důsledky.

5. OSTATNÍ PRVKY

- **Podrobné vysvětlení konkrétních ustanovení návrhu**

Jednotlivá ustanovení

Pozměňující nařízení vychází z čl. 79 odst. 2 písm. a) SFEU, který nahradil čl. 63 bod 3 písm. a) SEU.

1. Účast Dánska

V souladu s články 1 a 2 Protokolu (č. 22) o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, musí se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou rozhodnout, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

2. Účast Spojeného království a Irska

V souladu s čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvám, se ustanovení uvedeného protokolu vztahují rovněž na opatření navržená nebo přijatá podle části třetí hlavy V SFEU, která mění stávající opatření, jímž jsou vázány. Spojené království a Irsko jsou vázány nařízením (ES) č. 1030/2002, které by tento návrh měl změnit. Z toho vyplývá, že se použijí ustanovení Protokolu (č. 21). To znamená, že Spojené království a Irsko se přijímání navrhovaného nařízení neúčastní (článek 1 Protokolu (č. 21)). Podle článku 3 Protokolu (č. 21) však mohou do tří měsíců po předložení návrhu Radě oznámit, že se přijímání a používání tohoto opatření chtějí účastnit.

Použije se rovněž článek 4 Protokolu (č. 21), který umožňuje Spojenému království a Irsku přijmout opatření kdykoli poté, co je přijme Evropský parlament a Rada.

S cílem zohlednit rozhodnutí, které má Spojené království a Irsko učinit do tří měsíců po přijetí návrhu, je v hranatých závorkách uvedeno šest možných znění bodů odůvodnění. Z nich Evropský parlament a Rada vyberou na základě rozhodnutí Spojeného království a Irska učiněného do tří měsíců po přijetí návrhu jedno nebo dvě vhodná znění.

3. Rozvoj schengenského *acquis* ve smyslu dohod o přidružení

Nařízení (ES) č. 1030/2002 je součástí schengenského *acquis*, které se na základě příslušných dohod o přidružení vztahuje na Norsko, Island, Švýcarsko a Lichtenštejnsko. Navrhovaná změna by proto měla platit i pro tyto přidružené země.

4. Normativní část

Článek 1

Jeho ustanovení stanoví, že příloha nařízení (ES) č. 1030/2002 má být nahrazena novou přílohou obsahující vyobrazení a obecný popis nového povolení k pobytu.

Článek 2

Aby bylo možné využít stávající zásoby, je stanoveno přechodné období v délce šesti měsíců, během něhož mohou členské státy používat stará povolení k pobytu.

Článek 3

Obsahuje nejprve běžná ustanovení týkající se vstupu nařízení v platnost.

Dále stanoví, že členské státy musí nová povolení k pobytu zavést devět měsíců poté, co Komise přijme prováděcí rozhodnutí týkající se dalších technických podmínek.

2016/0198 (COD)

Návrh

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se mění nařízení Rady (ES) č. 1030/2002, kterým se stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 79 odst. 2 písm. a) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Nařízení Rady (ES) č. 1030/2002 stanoví jednotný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí.

(2) Vzhledem k závažným případům padělání a podvodů musí být současný jednotný vzor povolení k pobytu, který se používá již od roku 1997, považován za nedostatečně zabezpečený.

(3) Měl by se proto zavést nový společný vzor povolení k pobytu pro státní příslušníky třetích zemí, obsahující více moderních bezpečnostních prvků, aby se tak zvýšila úroveň zabezpečení povolení k pobytu a zabránilo se jejich padělání.

(4) V souladu s články 1 a 2 Protokolu o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Evropským parlamentem a Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.

(5) [V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se tyto členské státy neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.]

(6) [V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Spojené království neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.]

(7) [V souladu s články 1 a 2 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke

Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, a aniž je dotčen článek 4 uvedeného protokolu, se Irsko neúčastní přijímání tohoto nařízení, a proto pro ně není závazné ani použitelné.]

(8) [V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámily tyto členské státy své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

(9) [V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Spojené království (dopisem ze dne …) své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

(10) [V souladu s článkem 3 a čl. 4a odst. 1 Protokolu (č. 21) o postavení Spojeného království a Irska s ohledem na prostor svobody, bezpečnosti a práva, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, oznámilo Irsko (dopisem ze dne …) své přání účastnit se přijímání a používání tohoto nařízení.]

(11) Toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.

(12) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[2], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES[3].

(13) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[4], která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodu B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES[5].

(14) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu podepsaného mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*[6], která spadají do oblasti

---

2 Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

3 Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

4 Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

5 Rozhodnutí Rady 2008/903/ES ze dne 27. listopadu 2008 o plném uplatňování ustanovení schengenského *acquis* ve Švýcarské konfederaci (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

6 Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

uvedené v čl. 1 bodě B rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU[7].

(15) Aby bylo možné využít stávající zásoby povolení k pobytu, mělo by se stanovit přechodné období v délce šesti měsíců, během něhož mohou členské státy stále používat stará povolení k pobytu.

(16) Nařízení (ES) č. 1030/2002 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Příloha nařízení (ES) č. 1030/2002 se nahrazuje zněním uvedeným v příloze tohoto nařízení.

Článek 2

Povolení k pobytu odpovídající specifikacím dle přílohy nařízení (ES) č. 1030/2002, které jsou použitelné do data uvedeného v čl. 3 druhém pododstavci, mohou být použita pro povolení k pobytu udělená do šesti měsíců po tomto datu.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se po uplynutí dvanácti měsíců od přijetí dalších technických podmínek uvedených v článku 2 nařízení (ES) č. 1030/2002.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament	*Za Radu*
předseda / předsedkyně	*předseda / předsedkyně*

[7] Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení Lichtenštejnského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).